Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
 Dmi G7 C E7
 zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,

zazpívat.

rech.

R: O vodě, o trávě, o lese,

Dmi

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí

o lásce, o zradě, o světě

E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,

hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech, tajemství, která teď neseme na bed-

- 4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
 že kořen s větvemi ve strom se spojuje, krev našich nadějí vesmírem putuje.
 R: Na na na...
- 5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf z pod rukou umělce, který už nežije, šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.
- 6. Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru, až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
 - o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě.

R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,